

Inotai HIRLAP

I. évfolyam 4. szám

1995. október

INOTAI NAPOK!

Gondolkodtunk, vívódtunk, hogy legyen.
– Nem igaz ám Öcsém, hogy ilyen korosak vagytok?! – mondta idős barátom, s felemlegetvén a régi időket, sorolta annak fényeit, a falu régmúlt rendezvényeit, mulatóságait.

– Ha már itt tartunk Öcsém, nem igaz, hogy nincs a vénátokban annyi ütő, ne tudnátok visszahozni a régi fényt, valamit mororogni, felébreszteni a szunnyadó lelkeket! – Elgondolkodtatott mondott öreg falunkfia.

Első lelkesedésünkben összefutottunk hevenyészett megbeszélésre faluházunkba, nem értesítvén az igazgatót, tilosban járva tárgyaltunk.

Meg kell csinálnunk! – Ez tény! – De hogyan?

Sokra nem támaszkodhattunk, azt tudtuk. Talán csak magunkra. “Szegény” képviselőink kértek már ettől “különb” dolgokra is támogatást, gazdáinktól, arra sem kaptak.

– Hogy legyen?

A program nagyjából összeállt, de a “miből” kérdés függőben maradt, – majd menet közben. – mondtuk.

Tiszteletteljes köszönet azért, hogy megkeresett iskolánk vezetői, diákjai örömmel, s lelkesen támogatták az Inotáért Baráti Kör elképzeléseit, s ugyancsak kitétek magukért.

Volt ott Kisbíró kihirdetés, vers, dalolás, s mint ilyenkor szüret táján lenni szokott, szekeres felvonulás nótával.

Átmentünk, – tilosban – a Lakótelepre, ahol újfent előadták magukat iskolásaink.

Tiszta szívből, önfeledten, őszintén. Szívtelenítő volt látni a mosolyt, vidámságot, valami régnemvolt, csak Inotáért megvalósuló életkedvet.

Kedves szó nem elég érte, játszótéravatás várta gyermekeinket a Lakótelepi Templom mellett, melyet rögvest birtokba vettek. Vidámságtól, kacagástól volt hangos a környék. Aztán beesteledett, s hazamentünk.

Másnap a program párhuzamos rendezvényekkel folytatódott. Délelőtt a Lakóte-

lep-Falu futballmérkőzés, melynek díját a “Kupát” a Lakótelep ügyesebb csapata nyerte el. Nagypályás mérkőzés volt, egy-két tüdő még mindig tágul a gyepen azóta.

Ezt a kövér-sovány mérkőzés követte, melyet igazságosan nem tudtunk eldönteni, mert a tíz dekás súlyok eltűntek, mielőtt a játékosokat lemértük volna.

Ezzel a programmal párhuzamosan a templom melletti játszótéren (nem ünneprontás címén, jegyzem meg, de amit azóta Várpalota önkormányzatának egyik bizottsága le akar bontani) kirakodóvásárt, polgárvédelmi bemutatót és gyermekvetélkedő bonyolított.

Aki véletlenül nem lett volna ott bánhatja, mert annyi kacagó önfeledten játszó, vetélkedő gyermeket egy helyen régen nem láthatott.

Volt Büfé, a BM-es rendőrcsapat nagy érdeklődést váltott ki, de nem kevesebb figyelem tárgya volt a kisiparossátor, ahol bőrkikészítő bemutatót tartottak.

Mindezek mellett meghívásunkra a Bánnyász Fúvószenekar is vendégünk volt. Először Inota Faluban tartottak menetenét, majd a Lakótelepen. Mondhatom, nagy sikerük volt, nem beszélve az utána következő koncertjükéről, amit tátott szájjal fogadtak az érdeklődők. Nagyszerű zenészek. Az ember azt hinné, hogy csak indulót tudnak és láss csodát, nem volt olyan stílus, amiben ne jeleskedtek volna.

Őket a koncert után estebéddel kínáltuk, melyet nagyon köszöntek, és ígérték, máskor is eljönnek.

A borverseny, melyet délelőtt hozzáértők bonyolítottak, színvonalas volt, bár szeretnénk, ha még több baglyasi szőlősgazda venne részt benne. Kérjük a borokat talán már október végén félrerakni, hogy maradjon belőle jövőre is.

A legjobb eredményt Papp János szőlősgazda bora érte el.

Esteledett, mikor a tér tánczenétől volt hangos, a túlsó oldal pedig tangóharmonika kísérettel, magyarnótákkal mulatta magát, s

a társaságot.

Pörkölték rotyogtak a bográcsban, mindenkinek jutott aki arra járt, hisz jó érzés volt adni.

Telepi, falusi és aki akart, jól érezhette magát aznap este ki tudja hány óráig, hisz minden óra megállt.

Másnap vasárnap az inotai faluházban fotókiállítás volt, ami bevezetésnek talán nem volt rossz, de színvonalán a jövőben – mivel megvannak hozzá a lehetőségek – javítani lehet és kell.

Lakótelepiek, falusiak, kik ott voltak – mondták – nem csalódtak. Ki nem volt ott, mert nem tudott eljönni, bizony sajnálhatja. Kik nem akartak eljönni, azokat pedig csak sajnálják akik ott voltak, s jól mulattak.

Tisztelt Inotai Polgárok!

Az Inotáért Baráti Kör tisztelettel megköszöni minden lakosának az Inotai Napokon való aktív részvételét.

Kérjük, hogy mivel szeretnénk, ha ez az Inota számára lényeges ünnep hagyományná válna ötleteikkel, javaslaikkal álljanak elő, tegyék igazi ünneppé mindannyiunk számára ezt a szeptemberi rendezvényt.

– Külön tisztelettel megköszönjük Inota részönkormányzata testülete azon tagjainak, akik támogatták, segítették a Baráti Kör tisztelettel megköszöni minden lakosának az Inotai Napokon való aktív részvételét.

– Köszönet az 5. sz. Általános Iskola tanárainak, diákjainak, külön köszönet Zöld Istvánnak.

– Köszönet és tisztelet jár azon vállalkozóknak, és magánszemélyeknek, akik mind anyagilag, mind a szervezésben segítőkészen nyújtottak.

Niederkircher Vilmos	Príma György
Hári...	Tordai Ferenc
Váci...	Bartos István
Koch István	Pass János
Virág István	Lakk Ferenc
Horváth József	Kusicza János
Bessenyei László	Tóth Sándor
Szabó Miklósné	Nemes Ernőné
Patkó Béla	Téczeli János
Kolonics József	Cseke Zoltán

Akit véletlenül kihagyunk volna, attól elnézést kérünk.

Inotáért Baráti Kör